

af over 60 hkg Kartofler til Kommunerne, Adgang til for det Antal Tønder, som ligger over 60 hkg; at slutte ny Kontrakt og faa Andel i Præmiebetalingen for det overskydende Antal, enten Kartoflerne tegnes til Stat eller Kommune, og de skal saa ligesom andre kunne forøge deres Tegning op til 300 hkg. Med disse Ord skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 485)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Adgang for evangelisk-lutherske Frimenigheder til Brug af Folkekirkens Sogne- og Distriktskirker.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1503.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er saaledes givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 100 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 154 af 20. Marts 1918 vedrørende Avlen af Høsten 1918 m. m.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Jørgen Jensen): Gennem vedtagne Love

om Nedsættelse af Varepriser, om Ydelse af Dyrtidshjælp, om Dyrtidstillæg og Lønstillæg til Embeds- og Bestillingsmænd har Rigsdagen vist sin alvorlige Villie til at afbøde Dyrtidens Tryk, for saa vidt Penge kan gøre det. Det maa sikkert ogsaa erkendes, at der fra det offentlige Side med Hensyn til Rationeringen af de Varebeholdninger, der findes, er gjort, hvad gøres kan, for at gøre Adgangen til disse saa vidt muligt lige for alle. Men under de vedvarende forfærdelige Krigsforhold trues Verden af en anden Fare, og det er Mangelen paa Varer: at der overhovedet bliver for lidt at fordele. Den Fare truer vist ikke blot de smaa neutrale, men ogsaa de store, og det er klart, at den Fare rykker nærmere, naar hvert Land for sig kommer til at udgøre en isoleret Del, der staar uden Forbindelse med andre Lande og uden Tilførsler udefra. Det er Forslagsstillerens Hensigt med dette Forslag at øge Muligheden for Produktionens Opretholdelse og derigennem øge Mulighederne for Befolkningens forsvarlige Forsyning i den kommende Tid med de nødvendige Livsfornödenheder.

Det er almindelig bekendt, at der er nogen Uro til Stede i Befolkningen med Hensyn til dens Forsyning med de nødvendige Levnedsmidler, og der er ogsaa Uro i Landbruget — det skal jeg omtale senere. Det er ikke blot hos de økonomisk daarligst stillede, at denne Bekymring for Fremtiden er til Stede, den findes ogsaa hos mere velstillede Folk, og det ligger for øvrigt i Sagens Natur; thi naar Varemængden bliver utilstrækkelig, nytter det kun lidt, at Folk staar med Penge. Lad mig som et enkelt Udtryk for denne Bekymring pege paa en Artikel, der har staaet i et Blad for nogen Tid siden af en Embeds- og Bestillingsmand, en Postmand for øvrigt. Han har givet Artiklen Overskriften: „Nedgangen i vore Ernæringsmidler. Kan der ikke gøres noget for at bedre Forholdene?“ Den paagældende gør opmærksom paa, at han staar med en Indtægt paa 2 000 Kr., at hans Familie bestaar af 2 voksne og 2 Børn, og minder om, at han med denne Indtægt ikke er i Stand til at skaffe den fornødne Mængde Varer til sin Families Forsyning. Han oplyser, at hans Forbrug i 1916 har været 66 kg Flæsk og Svinekød, og i lang Tid er det ikke lykkedes ham at faa noget af denne Vare. De brugte i 1916 49 kg Margarine, 16 kg Smør, 12 kg Fedt, i alt 77 kg Fedstof. I Stedet for faar de nu 52 kg Smør; der